

z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin — żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zwolnionym ze służby do dnia 31 grudnia 1989 r., podlegają podwyższeniu od dnia 1 stycznia 1990 r. na zasadach określonych w ust. 2.

2. Podstawę wymiaru emerytur i rent określonych w ust. 1 podwyższa się z dniem 1 stycznia 1990 r. o 102,78%, nie więcej jednak niż o kwotę 847 900 zł.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do rent rodzinnych po żołnierzach zawodowych oraz funkcjonariuszach Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zmarłych do dnia 31 grudnia 1989 r., a także po zmarłych emerytach i rencistach wojskowych i milicyjnych zwolnionych ze służby do tego dnia.

§ 5. 1. Właściwe organy rentowe w marcu 1990 r. dokonają podwyższenia świadczeń w myśl § 1—4 i 6 oraz wypłacą wyrównanie za okres od dnia 1 stycznia 1990 r. po potrąceniu kwot zwiększenia wypłaconych na podstawie § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1990 r. w sprawie zwiększenia świadczeń emerytalno-rentowych (Dz. U. Nr 4, poz. 24) za miesiące styczeń i luty 1990 r.

2. Podwyższenie świadczeń i wypłata wyrównania następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do

świadczeń, podwyższenie świadczeń następuje przy wznowieniu ich wypłaty.

§ 6. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44, z 1986 r. Nr 2, poz. 12, z 1987 r. Nr 40, poz. 232, z 1988 r. Nr 33, poz. 251 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 26, Nr 38, poz. 208, Nr 50, poz. 291 i Nr 61, poz. 362) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwoty najniższych emerytur i rent inwalidzkich oraz rent rodzinnych od dnia 1 stycznia 1990 r. wynoszą:

- 1) 256 000 zł miesięcznie — emerytura, renta rodzinna, renta inwalidzka I i II grupy oraz renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy osiągnęli wiek 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna,
- 2) 198 000 zł miesięcznie — renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy nie osiągnęli wieku określonego w pkt 1.”

§ 7. Kwoty świadczeń ustalonych w myśl rozporządzenia obejmują kwotę zwiększenia określoną w § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1990 r. w sprawie zwiększenia świadczeń emerytalno-rentowych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

53

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1990 r.

w sprawie podwyższenia ryczałtu dla kombatantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą do celów domowych.

Na podstawie art. 18 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość ryczałtu z tytułu opłat za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów domowych, określonego w art. 18 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r. Nr 42,

poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180), podwyższa się od dnia 1 stycznia 1990 r. do kwoty 15 000 zł miesięcznie.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1989 r. w sprawie podwyższenia ryczałtu dla kombatantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą na cele domowe (Dz. U. Nr 67, poz. 410).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

54

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 31 stycznia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 27 września 1989 r. w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych (Dz. U.

Nr 55, poz. 326) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w ust. 1 kwotę 300 000 zł zastępuje się kwotą 640 000 zł,
- b) w ust. 2 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „ustalona w regulaminie zakładowym”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Stanowiska pracy i odpowiadające im grupy (kategorie) zaszeregowania i szczeble dodatków funkcyjnych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.”
- d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się, gdy instytucja artystyczna w regulaminie zakładowym wprowadzi własne tabele stanowisk, kategorie zaszeregowania i stawki wynagrodzenia zasadniczego oraz szczeble i stawki dodatków funkcyjnych.”
- 2) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 „§ 3. 1. Pracownikom instytucji artystycznych przysługuje dodatek za wysługę lat w wysokości 5% stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy, wzrastający o 1% za każdy następny rok pracy, do osiągnięcia 20% dodatku po 20 i więcej latach pracy.
2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wysługę lat wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia, z wyłączeniem okresów zatrudnienia w zakładach pracy, w których stosunek pracy:
- 1) wygasł wskutek porzucenia pracy przez pracownika,
 - 2) został rozwiązany przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.
3. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wysługę lat wlicza się także inne okresy na podstawie odrębnych przepisów.
4. Dodatek za wysługę lat przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.
5. Dodatek za wysługę lat przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje zasiłek z ubezpieczenia społecznego.
6. Dodatek za wysługę lat jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:
- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku w danej instytucji, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
 - 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku za wysługę lat lub wyższej jego stawki nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.
- § 4. 1. Pracownikom instytucji artystycznych przysługują nagrody jubileuszowe, wypłacane w okresach co 5 lat, poczynając od osiągnięcia:
- 1) 10 lat pracy artystycznej w balecie,
 - 2) 15 lat pracy w charakterze solisty wokalisty, muzyka grającego na instrumentach dętych oraz artysty chóru,
 - 3) 20 lat pracy dla pozostałych pracowników.
2. Dla pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wysokość pierwszej nagrody jubileuszowej wynosi 100% miesięcznego wynagrodzenia i zwiększa się po każdym następnym 5-letnim okresie pracy o 50%, do osiągnięcia 200%.
3. Dla pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 3, wysokość pierwszej nagrody wynosi 75%, drugiej — 100% miesięcznego wynagrodzenia i zwiększa się po każdym następnym 5-letnim okresie pracy o 50%, do osiągnięcia 200%.
4. Wysokość nagród jubileuszowych wypłacanych za lata pracy powyżej okresów ustalonych w ust. 2 i 3 wynosi 300%.”
- 3) po § 11 dodaje się § 11a w brzmieniu:
 „§ 11a. 1. Regulamin zakładowy, o którym mowa w § 1 ust. 2 i 4, § 2 ust. 2, § 6 ust. 2, § 7 ust. 3 i 4 i § 8 ust. 3 i 4, wydaje dyrektor instytucji artystycznej w uzgodnieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi i po zasięgnięciu opinii rady artystyczno-programowej.
2. W instytucji artystycznej, w której nie działają związki zawodowe albo nie dojdzie do uzgodnienia, regulamin zakładowy może być wydany po uzyskaniu pozytywnej opinii większości pracowników na ogólnym zebraniu pracowników.
3. Sposób uzyskiwania opinii, o której mowa w ust. 2, może określić porozumienie związków i organizacji społecznych działających na terenie instytucji.”
- 4) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.

Minister Kultury i Sztuki: *I. Cywińska*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 31 stycznia 1990 r. (poz. 54)

TABELA ZASZEREGOWANIA STANOWISK PRACY

A. Pracownicy artystyczni

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Grupa dodatku funkcyjnego
1	2	3	4
1	Dyrektor naczelny i artystyczny	XVIII—XXI	6—10
2	Dyrektor artystyczny	XV—XX	3—8
3	Reżyser, scenograf, choreograf, kierownik muzyczny	XII—XIX	
4	Kierownik baletu, kierownik chóru	XII—XVIII	2—6

1	2	3	4
5	Dyrygent	XIV—XIX	
6	Śpiewak solista	XI—XVIII	
7	Tancerz solista	XII—XVIII	
8	Aktor	X—XVIII	
9	Tancerz i śpiewak w zespole pieśni i tańca — solista	X—XVIII	
10	Dyrygent chóru	XII—XVIII	
11	Koncertmistrz, muzyk kameralista	XIV—XVIII	
12	Muzyk solista w grupach (I głos), wokalista w zespole madrygalistów	XI—XVII	
13	Asystent reżysera, choreografa, scenografa	X—XV	
14	Kierownik literacki, konsultant programowy	X—XV	
15	Korepetytor, pedagog	XII—XV	
16	Prelegent, konferansjer muzyczny	XI—XV	
17	Muzyk orkiestrowy	XIII—XVI	
18	Tancerz koryfeje	IX—XIV	
19	Lutnik, korektor instrumentów muzycznych	IX—XIV	
20	Tancerz zespołu, artysta chóru, tancerz i śpiewak zespołu pieśni i tańca	VII—XIII	
21	Inspicjent	VIII—XIII	
22	Sufler	VII—XII	
23	Adept z wykształceniem: wyższym średnim	VI—VII V—VI	

B. Pracownicy administracyjno-ekonomiczni, techniczni i obsługi

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Grupa dodatku funkcyjnego
1	2	3	4
1	Dyrektor naczelny	XVIII—XX	7—10
2	Wicedyrektor	XV—XIX	6—9
3	Główny księgowy	XV—XVIII	5—9
4	Naczelny inżynier	XV—XVIII	4—8
5	Kierownik techniczny	XIV—XVII	3—7
6	Kierownik działu, zastępca głównego księgowego	XIII—XV	2—6
7	Główny specjalista	XIII—XVI	2—7
8	Radca prawny	XIII—XVI	
9	Zastępca kierownika technicznego, zastępca kierownika działu	X—XV	1—5
10	Kierownik sekcji, biura	X—XIII	1—4
11	Zastępca kierownika sekcji, biura	VIII—XII	1—3
12	Specjalista, organizator pracy artystycznej	VIII—XII	
13	Technik	VIII—XI	
14	Młodszy technik	VII—IX	
15	Starszy księgowy	IX—X	
16	Księgowy	VII—IX	
17	Kierownik pracowni	X—XIV	1—6
18	Zastępca kierownika pracowni	IX—XIII	1—5
19	Główny brygadier, starszy mistrz	XII—XIII	1—4
20	Brygadier, mistrz	X—XI	1—3
21	Starszy referent	VII—VIII	
22	Referent	V—VII	
23	Sekretarka	VIII—IX	
24	Kasjer, kasjer biletowy	VII—IX	
25	Intendent	VII—IX	
26	Kierownik magazynu	VIII—XI	1—3
27	Magazynier	VII—X	
28	Bibliotekarz	VIII—IX	
29	Archiwista	V—VII	
30	Kopista nut	VII—VIII	
31	Telefonistka	VI—VII	

1	2	3	4
32	Maszynistka	VII—IX	
33	Maszynista offsetowy	VII—X	
34	Operator kserografu, introligator, powielaczowy	VI—VIII	
35	Starszy specjalista rzemiosł teatralnych, starszy specjalista konserwator	XII—XVI	
36	Specjalista rzemiosł teatralnych, specjalista konserwator, starszy operator, starszy monter	IX—XIII	
37	Rzemieślnik teatralny, konserwator, monter, operator	VII—XI	
38	Kreślarz	VII—IX	
39	Pracznica-prasowaczka-prasowaczka teatralna, rekwizytor, garderobiana	IV—VII	
40	Pomocnik rzemieślnika, konserwatora, monter	II—VI	
41	Organizator, realizator	VIII—X	
42	Kierownik zespołu pracowników gospodarczych, zespołu sprzętaczek, woźnych orkiestrowych	VI—VII	1—2
43	Kierownik stołówki	IX—XI	1—2
44	Szef kuchni	VIII—X	1—2
45	Pracownik gospodarczy	III—VI	
46	Kucharz	VII—X	
47	Pomoc kuchenna	III—V	
48	Kierowca samochodu ciężarowego	IX—X	
49	Kierowca autobusu	X—XI	
50	Kierowca samochodu osobowego	VII—VIII	
51	Palacz c.o.	IV—VII	
52	Starszy bileter, starszy portier-informator, starszy woźny	IV—VI	
53	Portier, szatniarz, dozorca, dźwigowy, woźny, bileter	II—IV	
54	Sprzątacznica	III	
55	Goniec	I—III	
56	Stażysta z wykształceniem:		
	— wyższym	VI—VII	
	— średnim	IV—V	
	— zawodowym	III	

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 31 stycznia 1990 r.

w sprawie zasad ustalania liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy w usamodzielnionych zakładach pracy.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę obliczania odpisów, o których mowa w art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), zwanej dalej „ustawą”, stanowi przeciętna liczba zatrudnionych w roku poprzednim, ustalona według zasad określonych przez Główny Urząd Statystyczny na potrzeby sprawozdawczości statystycznej, w której uwzględnia się:

1) pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy; dotyczy to również pracowników, którzy mają ustalone prawo do emerytury lub renty, jeżeli złożyli oświadczenie, że będą korzystać ze świadczeń zakładowej działalności socjalnej w danym zakładzie pracy,

2) pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy bez przeliczenia na pełne etaty, jeżeli złożyli oświadczenie, że będą korzystać ze świadczeń w danym zakładzie pracy; dotyczy to również pracowników, którzy mają ustalone prawo do emerytury lub renty,

3) pracowników przebywających na urloпах wychowawczych,

4) pracowników sezonowych w zakładach pracy o kampanijnym charakterze produkcji i usług,

5) osoby, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej.

6) osoby zatrudnione w systemie agencyjno-prowizyjnym na podstawie umowy agencyjnej,

2. Przy ustalaniu odpisu na zakładowy fundusz socjalny uwzględnia się pracowników młodocianych, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego.